

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

---

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

---

10 липня, 2016

Volume 61 No. 28

July 10, 2016

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am Divine Liturgy in Chapel

Сповіді/Confessions: - 15 хвилин перед і

15 хвилин на початку Служби Божої

- 15 minutes before and 15 minutes in the
beginning of the Divine Liturgy

- Або наперед домовитися під час тижня

- Or by appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - by arrangement

Funerals - by arrangement

оо. Василяни/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father Serafym Grygoruk, OSBM

Administrator Email: serh70@outlook.com

Father Marcos Zubyk, OSBM

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

8-а неділя після П'ятидесятниці

Святого Антонія Печерського

Матей 14:14-22

8th Sunday after Pentecost

Saint Anthony of the Caves

Matthew 14:14-22

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці вітає всіх гостей,
приятелів та парафіян, які беруть
участь у цій Службі Божі.**

**The Protection of the Blessed
Virgin Mary Parish welcomes all
guests, friends, and Parishioners
participating in this Divine Liturgy.**

**8-а Неділя Після Зшестя
Святого Духа; і Святого Антонія
Воскресний Тропар, голос 7:**

Знищив Ти хрестом Твоїм смерть, *
відчинив розбійникові рай, *
мироносицям плач на радість
перемінив * і апостолам звелів
проповідувати, * що воскрес Ти,
Христе Боже, * даючи світові велику
милість.

**Слава Отцю, і Сину, і Святому
Духові.**

Тропар Св. Антонія, голос 4: Від
світської метушні вийшов ти і
відреченням світу пішов ти по-
євангельськи за Христом, і, рівно-
ангельське життя провівши, в тиху
пристань Афонської гори дійшов ти,
звідки благословенням отців в гору
Києва прийшов і там трудолюбно життя
закінчив. Батьківщину твою просвітив ти
і, безлічі монахів шлях до небесного
царства показавши, до Христа їх привів
ти. Його моли, Антоніє преподобний,
щоб спас душі наші.

**І нині, і новсякчас, і на віки вічні.
Амінь.**

Воскресний Кондак, голос 7: Вже
більше влада смерти не зможе людей
держати, * зійшов бо Христос, *
знищивши і знівечивши сили її, *
зв'язується ад, пророки ж однодушно
радіють. * З'явився Спас тим, що
вірують, промовляючи: * Виходьте,
вірні, до воскресіння.

Прокімен, голос 7: Господь силу
людям Своім дасть, * Господь
поблагословить людей своїх миром.

Стих: Принесіть Господеві, сини
Божі, принесіть Господеві молодих
баранців. (Пс 29:11, 1)

Прокімен, голос 7: Господь силу
людям Своім дасть, * Господь
поблагословить людей своїх миром.

**До КОРІНТЯН Першого послання
Святого Апостола Павла Читання
(1:10-18)**

Браття! Благаю вас ім'ям Господа

нашого Ісуса Христа, щоб ви всі те
саме говорили; щоб не було розколів
поміж вами, але щоб були поєднані в
однім розумінні й у одній думці. Я бо
довідався про вас, мої брати, від
людей Хлої, що між вами є
суперечки. Кажу ж про те, що кожен з
вас говорить: “Я — Павлів, а Я —
Аполлосів, а Я — Кифин, а Я —
Христів.” Чи ж Христос розділився?
Хіба Павло був розп'ятий за вас? Або
хіба в Павлове ім'я ви христилися?
Дякую Богові, що Я нікого з вас не
охрестив, крім Криспа та Ґая, щоб не
сказав хтось, що ви були охрищені в
моє ім'я. Охрестив Я теж дім
Степани; а більш не знаю, чи хрестив
Я когось іншого. Христос же послав
мене не христити, а благовістити, і то
не мудрістю слова, щоб хрест Христа
не став безуспішним. Бо слово про
хрест — глупота тим, що погибають,
а для нас, що спасаємося, сила Божа.

Хор, голос 7: Алилуя! (3х)

Стих: Добре воно — прославляти
Господа, і співати Твоєму Імені,
Всевишній. (Пс 92:2, 3)

Хор, голос 7: Алилуя! (3х)

Стих: Звіщати вранці Твою
милість, ночами — Твою вірність.

Хор, голос 7: Алилуя! (3х)

**Від МАТЕЯ Святої Євангелії
Читання (14:14-22)**

Того часу побачив Ісус силу народу
і змилосердився над ними та вигоїв
їхніх недужих. Якже настав вечір,
підійшли до нього його учні і кажуть:
“Пусте це місце та й час минув уже.
Відпусти людей, нехай ідуть по селах
та куплять собі поживи.” А Ісус сказав
їм: “Не треба їм відходити: дайте ви
їм їсти.” Вони ж мовлять до нього:
“Ми маємо тут тільки п'ять хлібів і дві
риби.” Тоді він каже: “Принесіть мені
їх сюди.” І, звелівши народові
посідати на траві, взяв п'ять хлібів і
дві риби, підвів очі до неба,
поблагословив і розламав ті хліби, і

дав учням, а учні — людям. Всі їли до насити й назбирали куснів, що zostалися, дванадцять повних кошів. Тих же, що їли, було яких п'ять тисяч чоловіків, окрім жінок та дітей. І зараз же спонукав учнів увійти до човна й переплисти на той бік раніше від нього, тим часом як він відпускав

народ.

Причасний: Хваліте Господа з небес, * хваліте Його на висотах. (Пс 148:1)* В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться (Пс 111:6-7). Алилуя! (Зх)

НИНІ: Неділя, 10 липня: Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано у залі під церквою.

Намірення Апостольства Молитви на липень: *Загальна інтенція:* Повага до індіанських народів. Щоб були пошановані індіанські народи загрожені в своїй індичності, а навіть у своєму існуванні. *Євангелізація:* Місія континентальна в Полудневій Америці і Карибінському регіоні, через континентальну місію, звіщала з оновленою наполегливістю і запалом Євангелію.

Monthly Intentions of the Holy Father for July: *Universal:* Indigenous Peoples. That indigenous peoples, whose identity and very existence are threatened, will be shown due respect. *Evangalization:* Latin America and the Caribbean. That the Church in Latin America and the Caribbean, by means of her mission to the continent, may announce the Gospel with renewed vigour and enthusiasm.

>> **The Bazaar “Preserves and Baking” Committee** is requesting any extra **preserves** that you will be making over the summer. (They can be things such as jams, pickles and sauerkraut.)

>> **У нашому парафіяльному офісі** можна замовити книжку **КАТЕХИЗМ – “ХРИСТОС – НАША ПАСХА”** за \$15.00

Feel free to submit to the Parish Office the name of anyone who is ill and in need of our prayers. These names will remain on the Sick List only until the end of the month, at which time please resubmit names to be included in the next month's list.

SUNDAY DONATIONS: June 26 /16 - \$1206.00

SPECIAL NOTICE – Do not park in the RESERVED stalls in front of St. Mary's Gardens when you come for the Sunday Divine Liturgy.

**8th Sunday after Pentecost; and
of St. Anthony**

Resurrectional Tropar, Tone 7:

By Your cross You destroyed death; *
You opened Paradise to the thief; * You
changed the lamentation of the myrrh-
bearers to joy, * and charged the
apostles to proclaim * that You are
risen, O Christ our God, * offering
great mercy to the world.

**Glory be to the Father and to
the Son, and to the Holy Spirit;**

Tropar of St. Anthony, Tone 4:

Leaving behind worldly tumult,* O
Venerable Father Anthony,* in keeping
with the gospel you turned your back
on the world,* and leading a life equal
to that of angels you attained to the
calm haven of Mount Athos* from
whence you came to the Mount of Kiev*
with the Fathers' blessing* and living
there an arduous life you enlightened
your fatherland,* pointing the way into
the Kingdom on high to a multitude of
monks and nuns* and thus you lead
your homeland to Christ.* Pray to Him
that He save our souls.

Now and for ever and ever.

Amen.

Resurrectional Kondak, Tone 7:

No longer shall the dominion of death
be able to hold humanity, * for Christ
went down shattering and destroying
its powers. * Hades is bound. * The
prophets exult with one voice. * The
Savior has come for those with faith,
saying: * "Come forth, O faithful, to the
resurrection!"

Prokimen, Tone 7: The Lord will
give strength to His people; * the Lord
will bless His people with peace.

Verse: Bring to the Lord, O you
sons of God; * bring to the Lord young
rams. (Ps. 29:11, 1)

Prokimen, Tone 7: The Lord will
give strength to His people; * the Lord
will bless His people with peace.

**A Reading of St. Paul's First
Letter to the Corinthians (1:10-18)**

Brethren! I beg you in the name of
our Lord Jesus Christ, to agree in what
you say. Let there be no factions;
rather, be united in mind and
judgment. I have been informed, my
brothers, by certain members of
Chloe's household that you are
quarreling among yourselves. This is
what I mean: One of you will say, "I
belong to Paul," another, "I belong to
Apollos," still another, "Cephas has my
allegiance," and the fourth, "I belong to
Christ." Has Christ, then, been divided
into parts? Was it Paul who was
crucified for you? Was it in Paul's name
that you were baptized? Thank God, I
baptized none of you except Crispus
and Gaius, so there are none who can
say that you were baptized in my
name. Oh, and I baptized the
household of Stephanas. Beyond that, I
am not aware of having baptized
anyone else. For Christ did not send
me to baptize, but to preach the gospel
- not with wordy "wisdom," however,
lest the cross of Christ be rendered
void of its meaning! The message of
the cross is complete absurdity to
those who are headed for ruin, but to
us who are experiencing salvation it is
the power of God.

Faithful, Tone 7: Alleluia! (3x)

Verse: It is good to give praise to
the Lord; * and to sing in Your Name, O
Most High.

Faithful, Tone 7: Alleluia! (3x)

Verse: To announce Your mercy
in the morning * and Your truth every
night. (Ps. 92:2, 3)

Faithful, Tone 7: Alleluia! (3x)

**A Reading of the Holy Gospel
according to Matthew (14:14-22)**

At that time, Jesus disembarked
and seeing the vast throng, His heart
was moved with pity, and he cured
their sick. As evening drew on, his

disciples came to Him with the suggestion: "This is a deserted place and it is already late. Dismiss the crowds so that they may go to the villages and buy some food for themselves." Jesus said to them: "There is no need for them to disperse. Give them something to eat yourselves." "We have nothing here," they replied, "but five loaves and a couple of fish." "Bring them here," He said. Then He ordered the crowds to sit down on the grass. He took the five loaves and two fish, looked up to heaven, blessed and broke them and gave the loaves to the disciples, who in turn gave them to the

people. All those present ate their fill. The fragments remaining, when gathered up, filled twelve baskets. Those who ate were about five thousand, not counting women and children. Immediately afterward, while dismissing the crowds, Jesus insisted that His disciples get into the boat and precede Him to the other side.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens; * praise Him in the highest. (Ps. 148:1) The just man shall be in everlasting remembrance;* of evil hearsay he shall have no fear.* (Ps. 111:6-7) Alleluia! (3x)

TODAY, July 10: – Coffee and sweets available following the 8:30am and 10:30am Divine Liturgies in the Fellowship Room.

The Imitation Of Christ – Thoughts Helpful In The Life Of The Soul Unbridled Affections

WHEN a man desires a thing too much, he at once becomes ill at ease. A proud and avaricious man never rests, whereas he who is poor and humble of heart lives in a world of peace. An unmortified man is quickly tempted and overcome in small, trifling evils; his spirit is weak, in a measure carnal and inclined to sensual things; he can hardly abstain from earthly desires. Hence it makes him sad to forego them; he is quick to anger if reproved. Yet if he satisfies his desires, remorse of conscience overwhelms him because he followed his passions and they did not lead to the peace he sought. True peace of heart, then, is found in resisting passions, not in satisfying them. There is no peace in the carnal man, in the man given to vain attractions, but there is peace in the fervent and spiritual man.

Avoiding False Hope and Pride

VAIN is the man who puts his trust in men, in created things. Do not be ashamed to serve others for the love of Jesus Christ and to seem poor in this world. Do not be self-sufficient but place your trust in God. Do what lies in your power and God will aid your good will. Put no trust in your own learning nor in the cunning of any man, but rather in the grace of God Who helps the humble and humbles the proud. If you have wealth, do not glory in it, nor in friends because they are powerful, but in God Who gives all things and Who desires above all to give Himself. Do not boast of personal stature or of physical beauty, qualities which are marred and destroyed by a little sickness. Do not take pride in your talent or ability, lest you displease God to Whom belongs all the natural gifts that you have. Do not think yourself better than others lest, perhaps, you be accounted worse before God Who knows what is in man. Do not take pride in your good

deeds, for God's judgments differ from those of men and what pleases them often displeases Him. If there is good in you, see more good in others, so that you may remain humble. It does no harm to esteem yourself less than anyone else, but it is very harmful to think yourself better than even one. The humble live in continuous peace, while in the hearts of the proud are envy and frequent anger.

The Example Set Us by the Holy Fathers

CONSIDER the lively examples set us by the saints, who possessed the light of true perfection and religion, and you will see how little, how nearly nothing, we do. What, alas, is our life, compared with theirs? The saints and friends of Christ served the Lord in hunger and thirst, in cold and nakedness, in work and fatigue, in vigils and fasts, in prayers and holy meditations, in persecutions and many afflictions. How many and severe were the trials they suffered -- the Apostles, martyrs, confessors, virgins, and all the rest who willed to follow in the footsteps of Christ! They hated their lives on earth that they might have life in eternity. How strict and detached were the lives the holy hermits led in the desert! What long and grave temptations they suffered! How often were they beset by the enemy! What frequent and ardent prayers they offered to God! What rigorous fasts they observed! How great their zeal and their love for spiritual perfection! How brave the fight they waged to master their evil habits! What pure and straightforward purpose they showed toward God! By day they labored and by night they spent themselves in long prayers. Even at work they did not cease from mental prayer. They used all their time profitably; every hour seemed too short for serving God, and in the great sweetness of contemplation, they forgot even their bodily needs. They renounced all riches, dignities, honors, friends, and associates. They desired nothing of the world. They scarcely allowed themselves the necessities of life, and the service of the body, even when necessary, was irksome to them. They were poor in earthly things but rich in grace and virtue. Outwardly destitute, inwardly they were full of grace and divine consolation. Strangers to the world, they were close and intimate friends of God. To themselves they seemed as nothing, and they were despised by the world, but in the eyes of God they were precious and beloved. They lived in true humility and simple obedience; they walked in charity and patience, making progress daily on the pathway of spiritual life and obtaining great favor with God. They were given as an example for all religious, and their power to stimulate us to perfection ought to be greater than that of the lukewarm to tempt us to laxity. How great was the fervor of all religious in the beginning of their holy institution! How great their devotion in prayer and their rivalry for virtue! What splendid discipline flourished among them! What great reverence and obedience in all things under the rule of a superior! The footsteps they left behind still bear witness that they indeed were holy and perfect men who fought bravely and conquered the world. Today, he who is not a transgressor and who can bear patiently the duties which he has taken upon himself is considered great. How lukewarm and negligent we are! We lose our original fervor very quickly and we even become weary of life from laziness! Do not you, who have seen so many examples of the devout, fall asleep in the pursuit of virtue!

КАТЕХИЗМ УГКЦ “ХРИСТОС – НАША ПАСХА

Святі Христової Церкви

326 Святість – це дар Святого Духа, в якому, уподібнюючись до Христа, ми стаємо синами Отця. Єдиний Святий Господь дарує Свою святість людині, оселяючись у ній: «Коли хтось Мене любить, то й слово Моє берегтиме, і злюбить його Мій Отець, і прийдемо Ми до нього, і в ньому закладемо житло» (Йо. 14, 23). Християнська святість є виявом обожествлення людини. «Святі, що насичуєтеся світлом Божественної радості, що понад розумінням, ви стаєте богами наближенням до Бога»¹.

327 У християнстві святість пов’язується зі свідченням віри, часто вираженим через мучеництво. Слово мученик (по-грецьки *мартіс*, що буквально означає *свідок*) наголошує не так на самому факті страждань, як на свідченні віри в Христа. «Лики мучеників показали юнацьке і міцне терпіння. Вони прийняли болісні рани заради нетлінної слави і краси»².

328 Церква називає святими й тих вірних, котрі обрали шлях християнського подвигу. Їхній духовний подвиг означається словом «преподобний». Преподобною є людина, яка у своєму подвижницькому житті осягнула особисту богоподібність, пройшла шлях від «образу» до «подобі» Божої: «Преподобно поживши, преподобні отці перемогли бісів і, згасивши муки пристрастей, гідно спокусливі розпалення перетерпіли»³.

329 Церква оспівує і подвиг «святителів» – єпископів, які своїм служінням Слову і звершенням Святих Таїнств зміцнювали й розвивали Церкву Христову: «Святителі, навчені Божим словом, були божественними устами»⁴. Подвиг «ісповідників» – це відстоювання і захист істини від різних єресей та відважне сповідування віри в Христа під час переслідувань. Ще одним виявом святості Церква вважає безкорисливе суспільне служіння знедоленим і недужим. Тому вона вшановує «чудотворців–безсрібників».

330 Очолює лик святих Пресвята Богородиця – «чесніша від херувимів і незрівнянно славніша від серафимів». Разом із Нею Церква почитає Христових апостолів, євангелістів і проповідників – благовісників Євангелія. Церква почитає старозавітних праведників, патріархів і пророків, а також світ невидимий – ангелів і архангелів, тому що освячуюча дія Святого Духа охоплює всю історію спасіння.

331 Подвиг святих Церкви описаний у їхніх житіях – «словесних іконах» святих, зображених у світлі благодатного обожествлення. Зміст життя святого, як і зміст ікони, полягає не так у відображенні його біографії, як у представленні його духовного лику. Повнота духовного життя святого описується в житіях як осягнення сопричастя з Богом у глибокому молитовному житті, любові до ближніх і гармонії з навколишнім світом.

0.6.3.4.4. Українські новомученики та ісповідники віри

¹ Цвітна тріодь, Неділя всіх святих, утренья, канон всім святим, пісня 8.

² Пор. *Октоїх*, глас 7, субота, утренья, канон усопшим, пісня 3.

³ *Октоїх*, глас 6, вечірня суботи, стихира на «Господи, віззав я».

⁴ *Октоїх*, глас 1, субота, утренья, канон святим, пісня 4.

332 Українська Церква за свою понад тисячолітню історію уславилася сонмом святих. Неодноразово вірність Христові та Церкві, за словами патріарха Йосифа Сліпого, засвідчувалась «горами трупів і ріками крові»⁵. Воістину, «кров мучеників», відомих і невідомих, ставала «насінням Церкви»⁶.

333 Серед мучеників – священномученик Йосафат, архієпископ Полоцький, який постраждав за єдність Христової Церкви в добу Берестейського єднання. Його постать – приклад «жертви примирення», «страстотерпця», бо, подібно до святих Бориса і Гліба, волів радше загинути, ніж допустити пролиття братньої крові.

334 Мучеництво Церкви тривало й у наступних століттях. Полоцькі василіяни 1709 року прийняли мученицьку смерть від рук російського царя Петра I, а 1768 року загинуло за віру 68 Бердичівських мучеників. У XIX столітті пройшли дві великі хвилі переслідувань: 1839 і 1875 років. Це мучеництво увінчалось прославою Пратулинських мучеників – звичайних селян, які стояли під рідним храмом у Пратуліні (Холмщина) на смерть і загинули від куль царських жандармів. Величезним було також мучеництво Церкви протягом 70 років богоборчого режиму. Церкву було насильно ліквідовано 1946 року. Усіх єпископів УГКЦ в Україні було заарештовано, численних священників, монахів, монахинь та мирян замордовано, ув'язнено та заслано.

335 Багато вірних Церкви й далі сповідувало свою віру в підпіллі, приймаючи святі Таїнства, сходячись на богослужіння до приватних приміщень, слухаючи трансляції Божественної Літургії з Ватиканського радіо. Комуністична влада постійно переслідувала підпільну Церкву: священників ув'язнювали, мирян звільняли з місць навчання чи праці. Цей героїчний, мученицький період тривав з 1946 до 1989 років. Ісповідниками віри, що пережили ув'язнення й заслання у XX столітті, стали також Глави УГКЦ – Слуга Божий митрополит Андрей Шептицький (1865–1944) і патріарх Йосиф Сліпий (1892–1984). Під час свого паломництва 23–27 червня 2001 року в Україну Папа Римський Іван Павло II зачислив до лику Блаженних: єпископів, священників, монахів, монахинь і одного мирянина – мучеників і преподобних УГКЦ XX століття.

336 Церква, щедро зрошена кров'ю многих мучеників, у наш час пожинає благодатні плоди святості своїх дітей. Адже мученики й ісповідники – це ті, які заради слави грядучого віку пожертвували всім у віці теперішньому. Їхній внесок у майбутнє Церкви неоціненний, бо це внесок усього життя – «аж до смерті хресної»: «Як кадило запашне перед престолом Всевишнього підносяться моління древніх праведників українського краю та муки всіх наших ісповідників святого Євангелія; їхньою жертвою відроджується і могутніє Христова Церква в нашому народі»⁷.

⁵ Йосиф Сліпий, *Заповіт*

⁶ ТЕРТУЛІАН, *Апологія*, 50 : PL 1, 535 A.

⁷ *Цвітна тріодь*, Неділя всіх святих українського народу, стихира на литії.